

ת"פ 37983/03 – מדינת ישראל נגד ו' פ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20-03-37983 מדינת ישראל נ' פ'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

עו"ד אבישי דוטש ועו"ד אורן סלע

נגד

ו' פ'

עו"ד ישר יעקובי הנאשם

זכור דין

1. הנאשם הורשע על סמן הودאות בעבירה של תקיפת בת זוג שגרמה לה חבלה של ממש ובעבירה של איומים. זאת, בגין איורים שהתרחשו בשעת ערב בדירה שבה התגורר עם בת זוגו ב-13.3.2020. לפי האמור בכתב האישום המתווך שבעובדותיו הודה הנאשם, בעקבות ויכוח על עניין של מה בכרך, צעק הנאשם על המתлонנות ונטל מידה כס"ן. אחר כך הרים הנאשם את בת זוגו מן הספה בסלון "בצורה מעורסתת" (כלשון כתב האישום), ונשא אותה למרפסת דירותם. שם אים עליה "בפגיעה בחיה". בת הזוג ניסתה להיחלץ מידיו של הנאשם, וכתוצאה לכך נפלה בחבטה על גבה ועל כתפה על רצפת המרפסת הרטובה מגם. הנאשם אסף בכפות ידיו מים מן הרצפה ושפרק אותם על בת הזוג, רק בפניה, וצעק עליה. בת הזוג נכנסה לחדר להחליף בגדים, וכאשר היא לבושה תחתונים וחזייה בלבד, תפס אותה הנאשם בצווארה, יצא אותה לחדר המדרגות, ואמר לה שתՐגש מה מריגשים כשמגרשים מן הבית. מאוחר יותר נכנסה בת הזוג למקלחת, והנאשם נכנס אחריה, התיז עליה מים קרים, ואים עליה שם תדבר פעמיים נוספת הוא יירוג אותה. בת הזוג יצאתה מן המקלחת ונשכבה במיטה. הנאשם התישב לידה וקיים אותה. כתוצאה ממשעי ה行為 הנאשם נגרמו לבת זוגו המטופמות רבות בזרועות וברך, וכאבים בישבן, בכתף ובצוואר.

2. במעשהיו פגע הנאשם בכבוד האדם של המתلونנות, בזכותה לשלוות הגוף ובזכותה לשלוות נפש ולביטחון ביתה. הפגיעה בשלמות הגוף הייתה קלה יחסית, אך במעשה ה行為 היה יסוד מובהק של השפלה של בת הזוג והטלת אימה עליה, וכנגזרת לכך הפגיעה בכבוד האדם שלה ובזכותה לחימם שלווים ובטוחים בביתה הייתה משמעותית.

3. התביעה טענה שמתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 9 ל-18 חודשים מאסר בפועל, וביקשה במקור שייגזר על הנאשם עונש שבקצתה התחזקן של מתחם זה. לאחר שהוגש תסוקיר נוספת טענה התביעה כי אולי יש מקום לקצר את תקופת עבודות השירות או את משך עבודות השירות היומי כדי לא לפגוע בשיקומו של הנאשם. הסניגור לא הביע עמדת בסוגיות מתחם העונש ההולם, וטען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשותו של הנאשם, ולהifyבו ביצוע שירות לתועלת הציבור (של"ז).

4. כתמיכה לטענותו אשר למתחם העונש ההולם הפנה התובע לשורת פסקי דין, אלא שחלקם עסקו במקרים

שבהם נקטו הנאים אלימות חמורה בהרבה (אגרופים, בעיות, סטירות, הכהה באמצעות אלה וכדומה) ולעתים אף במספר הזרים, כך שלא ניתן ללמידה מקרים אלה מתחום העונש ההולם בתיק זה. יתר על כן, בחלק מן המקרים שאליהם הפנה התובע נקבעו מתחמים נמוכים יותר ונגזרו עונשים קלים יותר מאשר אלה שלם הוא עטר. כך למשל ברע"פ 7660/19 **אלירן יוסף נ' מדינת ישראל** נדון מקרה שבו נגזר עונש של 3 חודשים מאסר בפועל שירצטו בעבודות שירות על מי שהורשע באזומים ותקיפה. ברע"פ 8833/15 **יוסף ابو רומי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015) נדון מקרה שבו נגזר עונש של 7 חודשים מאסר על מי שבארבעה מקרים שונים שנפרשו על פני שנה היכא את בת זוגו - בחלק מן המקרים נגרמו לה חבלות ובחלקם הוסיף הנאם אזומים לתקיפה.

5. למקרה הצער מקרים של פגעה פיזית ומילולית במבנה הזוג רוחים מאי בחברה ובפסיקת בתי המשפט, ונסיבותיהם מגוונות מאי. במקרים בדרגת חמורה דומה לזה שבפני ואף כשהאלימות הייתה חמורה יותר נקבעו בדרך כלל מתחמי עונש הולם שבkazaה התחתון שלהם תקופת מאסר קצרה שנייה לרצות בעבודות שירות ובקazaה העליון 12-18 חודשים מאסר בפועל. ראו למשל עפ"ג (תל-אביב) 17434-02-20 **מדינת ישראל נ' עידן גובס** (28.6.2020) הדומה לעניינו של הנאם שבפני (המתחש נקבע בבית משפט השלום. בבית המשפט המחויז נגזרו על הנאם 8 חודשים מאסר בעבודות שירות); ת"פ (ירושלים) 38006-02-18 **מדינת ישראל נ' נעים ابو טיר** (13.9.2020) שאף הוא דומה יחסית לעניינו של הנאם שבפני, עפ"ג (ירושלים) 46995-01-19 **סעید ابو הייאל נ' מדינת ישראל** (13.6.2019), עפ"ג (ירושלים) 21376-07-20 **אלכסנדר קרטייק נ' מדינת ישראל** (31.1.2021), עפ"ג (תל-אביב) 20-06-2019 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.7.2020), ת"פ (אשקלון) 27788-06-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.6.2019), ת"פ (ירושלים) 15543-03-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.11.2020), ת"פ (רמלה) 56950-08-18 **מדינת ישראל נ' ראובן ישראלבו** (29.12.2020).

6. במקרה שבפני מדובר אמן במקרה אחד ובאלימות ישירה לא חמורה, אך הctrspo אליה השפה והטלת אימה חמורות. ההשלפה באה לידי ביטוי בין היתר ביריקה בפניה של נגעתה העבירה, בשיפיכת מים שהורמו מן הארץ עליה, באחזה בצווארה ובהוצאה לחדר המדרגות בבית משותף כשהיא לבושה בגדיים תחתונים בלבד. הטלת האימה התבטהה בנשיאות נגעתה העבירה בידו של הנאם "בצורה מעורסתת" תוך איום לפגוע בה, ובהמשך באים ברצח ממש, וכן באין הרפיה ממנה גם שנכנסה להתקלח. הבהלה הגדולה שבבודאי איחה בנגעת העבירה, שנשאה כחף אל המרפא על ידי הנאם תוך איום לפגוע בה, מסבירה את ניסיונה להשתחרר שהביא לנפילתה ולחבלתה. כל אלה התרחשו בביתה של נגעתה העבירה - המקום שהוא אמור להיות בטוח ביותר עבורה הפרק למשך מסוון, משפייל וublisher. על שום כל אלה אני מוצא שעל אף הדרגה הקלה יחסית של האלימות הישירה מצדו של הנאם, **מתחש הולם מתייל מתקופת מאסר שניית לרצות בעבודות שירות**, כפי שנקבע בפסק הדין שסקרתי לעיל שעסוקו ברובם באלימות ישירה חמורה יותר. **קצתו העליון של מתחש הולם הוא 18 חודשים מאסר בפועל.**

7. לנאם שבפני אין עבר פלילי. הוא בן 42, גרווש, אב לשלושה, ומשלם את מזונות ילדיו (נגעת העבירה בתיק בפני הייתה בת זוגו לאחר שהתגרש מהם ילדיו). הוא עלה לארץ בלבד בגיל 18, ושירת ביחידת קרבית בצה"ל במעמד של חייל בודד. כיום הוא עובד כ"מקדם עסק" ומנהל חנות משקאות, ובמקביל הוא בעל עסק ליבוא משקאות אלכוהוליים לארץ. הסניגור הגיע גם המלצה של מנכ"ל החברה שמטעמה מנהל הנאם חנות ורטואלית

למכירת משקאות, ותעודת גמר המעדיה על כך שהנאשם סיימ מסלול של מנהל מזון ומשקאות של בית הספר למלונאות. בדברו האחרון בפניי אמר הנאשם שהוא לוקח אחריות על מה שאירע ומעוניין לתקן את מה שניתן ולהמשיך בחיים. הנאשם ציין שעבד בעבר בענף המלונאות. הסניגור ציין בטיעונו שהAIROU נושא כתוב האישום התרחש כשהנאשם ובת זוגו היו במצב רגשי מעורער על רקע נסיבות שטתיות הצדדים לא אפרtan CAN.

8. בתסaurus שירות המבחן ב-2022.12.9 מפורטות נסיבות הרקע האישי של הנאשם ומופיע בו מעין ניתוח פסיכולוגי הקשור בין התנהגותו התוכפנית לבין נסיבות חייו. מטעמי צנעת הפרט לא אפרט את הנסיבות האישיות ואת הנитוח הפסיכולוגי.

9. מן התסaurus עולה עוד שבקבות הגשת כתב האישום בתיק זה, טיפול הנאשם בהצלחה רבה בתיפול ב"בית נעם" המטיפול בגברים אלימים. לפי התסaurus, הנאשם "ערך שינוי בחילוק מדפסי החשיבה ללא מיטיבים מתוכם נתה לפועל ויעיד את רגשותיו תוך בחירה בתגובה מסתגלות, וכן הצליח להיעזר בקשר הטיפולו בכך לקדם את התפתחותו הרגשית". בסיום הטיפול בהוסטל של בית נעם חייו גורמי הטיפול את דעתם שם כי הנאשם "למד את התכנים הטיפוליים והעמיק בהבנתם, הצליח להכיר בהתנהגותו האלימה וישם את הכלים שרכש גם מחוץ למסגרת הטיפולית".

10. קצינת המבחן צינה כי הנאשם גילה אמפתיה כלפי המתלונת והכיר בהתנהגותו האלימה והמאיימת כלפי, וכי שיכום הוא מכיר דרכים אחרות להתמודדות עם מצבי עימות. נגעת העבירה צינה בשיחתה الأخيرة עם שירות המבחן שהנאשם לא יצר אליה קשר מאז פרידתם, והוא אינה חשה מאויימת עוד.

11. שירות המבחן העיריך כי בעקבות הטיפול, הסיכון הנשקי ממן הנאשם פחת, והוא מצוי כי יש מקום להמשך טיפול במסגרת קבועה בשירות לשם חיזוק הישגיו של הטיפול. קצינת המבחן המליצה לפיכך להטיל על הנאשם צו מבanon למשך שנה. עוד המליצה קצינת המבחן במקור לחיב את הנאשם כ"ענישה קוונקרטיבית וחינוכית" בבחירה 150 שעות של"צ. לנוכח חרטתו של הנאשם, התגיסותתו לטיפול והיוותנו נעדר עבר פלילי, ועל מנת לעמודו להמשך תפקוד תעסוקתי וקיים אורח חיים תקין המליצה קצינת המבחן לשקל בחייב ביטול הרשותו של הנאשם. זאת, אף על פי שהנאשם לא הציג בפניי קצינת המבחן מסמכים התומכים בטענותו שהרשעה תפגע ביכולתו לעסוק בתחום המלונאות.

12. את החסר במסמכים אודות הקושי לעבוד בענף המלונאות ביקש הסניגור להשלים במספר מסמכים שהציג לעיוני: פסק דין של בית הדין הארץ לעבודה משנת 1993 בבקשת שהגישה התאחדות המלונאות לישראל שבו צוין שהמשטרה מאשרת את כשרותם של העובדים במלונאות, וpitiorin לפי דרישת המשטרה הוא הליך מקובל בענף זה. עוד הגיע הסניגור את תקנות שירות תיירות (עסק מאושר לתייר), תשע"ב-2011 הקובעות שאישור עסק ראוי למקרה לתייר לא ינתן לעסוק הנמצא בעבודות מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון. עוד הפנה הסניגור לחוק שירות תיירות, תשל"ז-1976 שלפי מי שמוסמך לתת רשות או תעודה לפי אותו חוק רשאי לסרב למתו אם בעל הרשות

הורשע בעבירה שיש עמה קלון. עוד צירף הסניגור הסכם עבודה קיבוצי בענף המלונאות וצו הרחבה שלו, שלפיו ניתן לכואורה לפטר עובד או להשעות בעקבות הרשות בעבירה פלילית (כלשון ההסכם: "באם בחשבון העונשים הבאים").

13. המסמכים שהגיש הסניגור מלמדים לכואורה על כך שהרשעה פלילית ובמיוחד בעבירה שיש עמה קלון עלולה לסקן את עובודתו של הנאשם בענף המלונאות או התיירות. עם זאת, יש להעיר כי לא ברור כלל שפסק הדין של בית הדין הארצי לעובודה מלפני 30 שנה משקף את המצב הנוכחי כיום. עוד יש לציין שתקנות שירות תיירות עוסקות במתן אישור שהוא מעין תעודה מקושתת שמופיעה בתוספת לתקנות ולא בהעתקת ראשית שהוא תנאי לקיומו של עסק. ככלומר, עסק בתחום יכול להתקיים גם בלי תעודה זו. כמו כן, חוק שירות תיירות והסכם הקיבוצי בתחום המלונאות וצו הרחבה שלו שהגיש הסניגור נותנים שיקול דעת אם לנוקוט סנקציות מנהליות. החלטה לנוקוט סנקציות כאלה כפופה כמובן לכללי המשפט המנהלי ולביקורת שיפוטית.

14. לאחר שכבר נשמעו הטיעונים לעונש, וקבעתי מועד למתן גזר דין, הגיע השירות המבחן תסקير נוספת מיזמתו. בתסקיר זה צוין שהנאשם ממשיר להשתתף בטיפול ומהוועה דמותו משמעותית בקבוצה הטיפולית. קצינת המבחן שבה ותיארה באופן חיובי מאד את השפעות הטיפול על הנאשם, ואת נטילת האחריות שלו. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם הביע דאגה מהטלת עונש של עבודות שירות "בעיקר לאור העובדה כי במקרה זה לא יתאפשר לו להמשיך בטיפול. בנוסף ביטא חשש מהשלכות ענישה זו על מצבו התעסוקתי והכלכלי ועל טיב הקשר עם גרושו, המתлонנת". קצינת המבחן חיוותה דעתה שלפיה "במקרה זה יש להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי אשר יאפשר לו להמשיך בטיפול, לתקן מבחינה תעסוקתית, ולמלא אחר תפקידו ההורי באופן מטיב". קצינת המבחן עדכנה את המלצה והמליצה על חיוב הנאשם בביצוע 300 שעות של"ז (ולא 150 שעות כמו בתסקיר המקורי), והסבירה זאת בכך ש"היקף זה משקף להערכתנו בצורה הולמת יותר את חומרת העבירות והפגיעה שהסביר למתalonנטה". עוד הוסיףה קצינת המבחן וכתבה: "להערכתנו ענישה זו תהווה גבול ברור להתנהגותו מחד, ומайдן תאפשר המשך טיפול בקבוצה". את המלצה לביטול הרשות נימקה קצינת המבחן שוב בהיעדר עבר פלילי, בהבעת החרצה של הנאשם, בネットית האחריות על ידו, בהכרתו בפיגועות שהסביר למתalonנטה, בהתגיסותו להליכי שיקום, "ובמטרה לעודדו להמשך תפקיד תעסוקתי וקיים אורח חיים תקין".

15. לאחר הגשת התסקיר הנוסף טען הנאשם בפניו שלפי בדיקה שערכר הרשות פלילית תחסום את דרכו לתקמידים בכירים בתחום המלונאות ("גם אם לא אומרים את זה באופן ישיר, אז אומרים את זה באופן עקיף"). הנאשם הדגיש שאין לו גב משפחתי בארץ, ואילו הוא עצמו משלם את מזונות שלושת ילדיו, ולכן יכולתו להתרנס היא חשובה במיוחד. הסניגור טען שעם הרשות פלילית הנאשם לא יוכל לעבוד במקצועו או לכל היוטר יוכל לקבל משרה רק ב"מקום קטן, קק'מייקה, אסנה על הים, אבל זה לא ברמת היכולות שלו". דברים אלה של הנאשם ושל סניגורו לא נתמכו במסמכים כלשהם.

16. כיצד, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיء את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה זה לא הרשות הוא חריג לכלל שיש לנוקוט בו "רק במקרים יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשות דין לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על הרשות לפגוע פגעה חמורה

בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשותה בעלי לפגוע באופן מהותי בשיקולו הענישה^[3]. עם השניים השתרשה בפסקה גישה שלפיה "על העוטר לאי-הרשותה מוטלת החובה להציב עלvr כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה ו konkretiyah בסיסוי" שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4]. הפסקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשותה במובן ש"כל שהעבירה שעברת הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשותה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטול המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן הרשותה בתנאי לאי הרשותה בדין"^[5].

17. לא השתכנעתי שבמקרה שבפני מתקיימות נסיבות הצדיקות את ביטול הרשותה. הראות שהציגה בפני הגנה לא שכנעו אותי כי קיימת הסתברות גבוהה לכך שצפו לנאמן נזק חמור כתוצאה מכך שיורשע, ושנזק זה אינו שկול לחומרת מעשי. ראשיתם של הדברים בכך שלא השתכנעתי שעבודתו הנוכחית של הנאשם כיבואן משקאות וממנעל חנות אינטרנטית תיגע כתוצאה מהרשעתו. יתר על כן, כפי שציינתי לעיל, לא השתכנעתי גם שתיגע בוודאות או ברמת הסתברות גבוהה אפשרות השתלבותו העתידית של הנאשם בעיסוקים בתחום המלונאות או התירות. הטענה בעניין זה אף לא נתמכה על ידי קצינת המבחן בתסבירה האויה מאד לנאמן. הנמקתה של קצינת המבחן להמלצתה לביטול הרשותה שעניירה עצם שיקומו של הנאשם והוצרך לעודדו להמשיך בכך, אינה משכנת, שכן הتسביר אין תומך בכך שהרשותה תפגע בשיקומו המוצלח של הנאשם. לנוכח האמור עד כאן, אני דוחה את בקשה ההגנה לביטול הרשותה.

18. אין ספק כי תסקורי של שירות המבחן מצביים על שיקום מರשים של הנאשם. יתר על כן, בתסקירה האחרון מסבירה קצינת המבחן שהטלה עונש של עבודות שירות על הנאשם (כפי שאכן שקהלתי לעשות) עשוי לפגוע בשיקומו, כיוון שהוא לא יכול להשתתף בקבוצה הטיפולית שבה הוא משתתף. כמו כן, המלצה המתוקנת שאחיב את הנאשם ב比賽ע 300 שעות שירות לתועלתו הציבורית נונ坦ת ביטוי הולם יותר לחומרת מעשיו של הנאשם. בנסיבות אלו אני מוצא כי שיקולי השיקום של הנאשם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, ואיומץ המלצה של קצינת המבחן להטלה שללי"ז ולא עבודות שירות.

19. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שללי"ז על פי תוכנית שיגיש שירות המבחן לאישורי בתוך 30 יום.

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי לשושן שנים שלא ישוב ויעבור עבירות אלימות.

ג. חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא ישוב ויעbor עבירה של איומים.

21. אני מחייב את הנאשם לפצות את נגעת העבירה גב' א' פ', עדת תביעה 1 ברשימת עדי ה התביעה, בסכום של 3,000 ₪. סכום זה יופק בחלוקת בית המשפט עד ליום 1.4.2023. התביעה תעדר את גב' פ' על פסיקת הפיצוי. אם נותר פיקדון בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו יש לקזרו אל מול הפיצוי. אם תיוותר יתרה מן הפיקדון ולא הוטל עליה עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזרה, תחזירה המזיכרות לנายน.

22. מובהר לנายน שהפרה של צו המבחן או של צו השלי"ץ עשויה להביא להטלת עונשים נוספים במקום צוים אלה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

المذكورة تسلّح العتكم بقرار الدين لبيان المבחן وللمونها على عمود شيروت.

ניתן היום, 27.2.2023, בנסיבות הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל ממועד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il
- ב. טלפון - 072-2055000, *35592
- ג. בזמן הדואר בהציג תעודה זהות

[1] ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 גدعון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985)

[3] ע"פ כתוב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוחן נ' מדינת ישראל (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (10.9.2013).